
Συζήτηση για τη Συνταξιοδότηση των Γυναικών

Τό περιοδικό «Πάνθεον» οργάνωσε στα γραφεία του συζήτηση με εκπροσώπους γυναικείων οργανώσεων με θέμα το νέο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο. Τη συζήτηση συντόνισε η κυρία Αλίκη Ξένου-Βερνάρδου.

Στη συζήτηση πήραν μέρος η κ. Φωτεινή Στεργιοπούλου (γενική γραμματέας της Ένωσης Ελληνίδων Νομικών), η κ. Μαρία Στάμου (Ένωση Γυναικών Ελλάδας), κ. Καίτη Παπαρρήγα-Κωσταβάρα (από την Κίνηση Δημοκρατικών Γυναικών), η κ. Καλλιόπη Μπουντούρογλου (μέλος του Προεδρείου της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας και η κ. Νάντια Παπαδοπούλου (ειδική γραμματέας του Συνδέσμου Ελληνίδων Επιστημόνων), τον Σύνδεσμο εκπροσώπησε η νομικός κ. Μάγια Πατεράκη.

Καθώς το πλήρες κείμενο του νομοσχεδίου δεν είναι γνωστό και η μόνη πληροφόρηση που υπάρχει είναι από δημοσιεύματα του τύπου, οι ομιλήτριες περιορίστηκαν στα σημεία που φαίνεται να θίγουν άμεσα το σημερινό ασφαλιστικό καθεστώς. Έτσι, εξετάστηκε αρχικά το πως κρίνεται - κάτω από το πρίσμα της ισότητας - η καθιέρωση ίσης μεταχείρισης στη συνταξιοδότηση και η συνολική εναρμόνιση του υπάρχοντος ασφαλιστικού δικαίου με τις επιταγές του Συντάγματος. Στη συνέχεια διερευνήθηκαν επί μέρους θέματα, όπως λόγου χάρη το όριο ηλικίας (διατήρησης ή μη της υπάρχουσας διαφοράς), το καθεστώς συνταξιοδότησης κατά τη χρεία και το θέμα

της συντάξεως των ορφανών ανήλικων παιδιών, το δικαίωμα λήψης μειωμένης συντάξεως σε μητέρες με ανήλικα παιδιά, κ.α. Αναφέρθηκαν επίσης στο θέμα της ιδιωτικοποίησης της ασφάλισης, της μείωσης των αναπηρικών συντάξεων, της περικοπής της υπαγωγής ορισμένων επαγγελματιών στην κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών.

Οι θέσεις που πήρε ο Σύνδεσμός μας στα παραπάνω ζητήματα θα μπορούσαν να συνοψιστούν στα εξής:

— Είμαστε αντίθετες, σε γενικές γραμμές, σε κάθε διάκριση, με την προϋπόθεση όμως ότι άνδρες και γυναίκες παλεύουμε με τα ίδια όπλα. Αλλά έτσι όπως είναι τα πράγματα στη χώρα μας σήμερα, θα πρέπει να υπάρξει οπωσδήποτε ένα μεταβατικό στάδιο όπου να καθιερωθεί ίση μεταχείριση, όχι με την έννοια μιας τυπικής νομοθετικής ρύθμισης, αλλά με τη λήψη ουσιαστικών μέτρων (όπως την εφαρμογή του ελαστικού ωραρίου, ίδρυση και λειτουργία - ανάλογης χρονικής διάρκειας με το ωράριο εργασίας των γονέων - κρατικών κυρίως βρεφονηπιακών σταθμών, το ισότιμο μοίρασμα ευθυνών με τον πατέρα μέσα και έξω από το σπίτι.

— Είναι σωστό, όταν οι γυναίκες μάχονται για ίσα δικαιώματα να μην επαναυούνται σε προστατευτικές διακρίσεις, όπως εκείνης της 15ετίας, αλλά να ξεκινούν την επαγγελματική τους ζωή με την ίδια σοβαρότητα και ευθύνη όπως και οι άνδρες.

— Ωστόσο, η σημερινή έλλειψη σοβαρής κοινωνικής υποδομής επιβάλλει αφενός την προσεκτική μελέτη κάθε βήματος προς την «εξίσωση» (για να μην έχουμε ίση μεταχείριση ανίσων καταστάσεων), αφετέρου την εφαρμογή κάθε σχετικού νόμου χωρίς αναδρομικότητα μόνο στις περιπτώσεις που οι εργαζόμενες βρίσκονται στην αρχή της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας. Γιατί όταν κανείς επιλέγει κάποιο επάγγελμα, κάνει ταυτόχρονα κι ένα πλάνο ζωής με βάση τα υπάρχοντα δεδομένα, τα οποία δεν μπορούν να ανατρέπονται από τη μια στιγμή στην άλλη, τουλάχιστον κάτω από ομαλές συνθήκες.

— Το σημείο που μας βρίσκει κάθετα αντίθετες με την όποια διαφοροποίηση στη συνταξιοδοτική μεταχείριση, είναι η περίπτωση της χρείας και του δικαιώματος των παιδιών στην απόληψη μειωμένης σύνταξης από τον θανόντα γονέα.

Κλείνοντας, θα πρέπει να ειπωθεί ότι παρά τις αντικρουόμενες απόψεις και την ελαφρά ένταση που δημιουργήθηκε κάποιες στιγμές, η συζήτηση ήταν γενικά πολύ ενδιαφέρουσα και διαφωτιστική και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο θα πρέπει να ευχαριστήσουμε την κ. Ξένου-Βερνάρδου για την αξιόλογη πρωτοβουλία της. Ελπίζουμε να τείνει και το Υπουργείο «ευήκοον ους» στους προβληματισμούς και στις προτάσεις των γυναικείων οργανώσεων.

Μάγια Πατεράκη